

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ΚΑΡΠΟΔΕΣΙΣ ΔΙ' ΟΡΜΟΝΩΝ
ΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ

Μελέτη του κ. L. T. JONES

Ἀπὸ ἐτῶν ἐκτεταμέναι ἔρευναι ἐνεργοῦνται καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ ἐπὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἐπιδράσεως ὡς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν λεγομένων ὁρμονῶν καρποδέσεως ἐπὶ τῆς Κορινθιακῆς ἀμπέλου. Κατωτέρω δημοσιεύομεν μίαν λίαν ἐνδιαφέρουσαν, ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος, μελέτην τοῦ κ. L. T. Jones, τοῦ Ἐργαστηρίου Γεωργικῶν ἔρευνῶν τοῦ Ἐπιχειρήματος Γεωργίας τῆς Πολιτείας τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας, ὑπὸ τὸ τίτλον: «Αἱ Ὁρμόναι καὶ ἡ ἐπίδρασίς των ἐπὶ τῆς καρποδέσεως καὶ τῆς ζωτικότητος τῶν Κορινθιακῶν ἀμπέλων».

Κατὰ τὸ ἔτος 1942 ἐζητήθη ἀπὸ τοῦ Ἐπιχειρήματος Γεωργίας ὅπως διερευνηθῇ ἡ συμπεριφορὴ τῆς καρποδέσεως τῶν ἀποδόσεων καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ζωτικότητος τῶν ἀμπέλων εἰς τοποθεσίας τινὰς τῆς παραγωγικῆς περιοχῆς Swan Valley. Αἱ περισσότερον εὐπαθεῖς ποικιλίαι ὑπῆρξαν αἱ Μοσχάται καὶ αἱ Κορινθιακά. Τὸ φαινόμενον ἐξεδηλοῦτο ἐντονώτερον εἰς τοὺς ἀμμώδεις ἢ ἀμμοπηλώδεις ἐδαφικοὺς τόπους καὶ εἰς τὰς πλημμυρῶς ἀποστραγγιζόμενας περιοχάς. Εἰς περιοχὰς μὲ βαρυτέραν ἐδαφικὴν σύστασιν καὶ μὲ εὐθριπτον πηλώδες ὑπέδαφος, αἱ ἀμπελοὶ ἐθεωροῦντο γενικῶς ὡς ἱκανοποιητικαί. Αἱ γενόμεναι ἀντικαταστάσεις δι' ἀναφυτεύσεως τῶν τοιαύτων ὄψιν ἐμφανίζουσιν ἀμπέλων, εἶχον ὡς ἀπὸτέλεσμα, εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, τὴν λήψιν ὁμοίως καὶ καὶ πρότερον ἀδυνάτων φυτειῶν. Εἰς τινὰς περιπτώσεις καὶ διὰ τὰς νέας φυτείας Κορινθιακῆς, ἡ ἀνάπτυξις τῶν κλημάτων ἐκρίθη ἱκανοποιητικὴ, ἀλλὰ τοῦτο μέχρι τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὸ χαρακίωμα, ἤτοι τῆς ἐνάρξεως τῆς καρποφορίας των.

Νεαὶ φυτεῖαι, εἰς παρθένα ἐδάφη, ἐνεφάνισαν, τοῦλάχιστον ἀρχικῶς, καλὴν ἀνάπτυξιν, ἀνεξαρτήτως ποιοτικῆς

κατηγορίας τοῦ ἐδάφους. Κατ' ἀρχάς, ὑπετέθη ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν πτωχείαν τοῦ ἐδάφους καὶ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἦτο σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην τῶν παραγωγῶν. Συνεπεία τοῦτου, ἀπεφασίσθη ἡ διεξαγωγὴ ἐπιπαραγωγικῶν πειραμάτων λιπάνσεων κατὰ τὸ 1942. Τὸ 1950 πλείστα στοιχεῖα, ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἀποδόσεις, χημικὰς ἀναλύσεις καὶ πολυτελεῖς παρατηρήσεις τοῦ φαινομένου, ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας, ἔδιδον ἐνδείξεις ὅτι ὁ ἐκφυλισμὸς τῶν ἀμπέλων διὰ τῆς ἀναφυτεύσεως, ἐπίσης καὶ τῆς λιπάνσεως, δὲν ἠδύνατο νὰ λυθῇ ἱκανοποιητικῶς.

Μέχρι τότε τὸ ἐκφυλισμένον λόγω κατὰστροφῆς ριζικὸν σύστημα, κοινὸν γνώρισμα εἰς ὅλας τὰς θεωρουμένας ἀμπέλους, ἐθεωροῦτο ὡς τὸ ἀπὸτέλεσμα ἐλλείψεως λιπαντικῶν στοιχείων. Προηγουμένη δὲ τοπικὴ ἐπιτυχία μὲ χρησιμοποίησιν χαλκοῦ ἐπὶ κορινθιακῆς ἀμπέλου, ἐμφανίζουσα παρόμοια συμπτώματα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς, ἐθέριμανε τὴν ἐλπίδα ὅτι, μὲ τὸν καιρὸν, θὰ ἐβελτιοῦτο ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ριζικοῦ συστήματος μὲ τὴν χρησιμοποίησιν λιπασμάτων.

Ἐξαντληθείσης τῆς ἐρεύνης πρὸς τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν, ἀπέμεινε νὰ ἐ-